

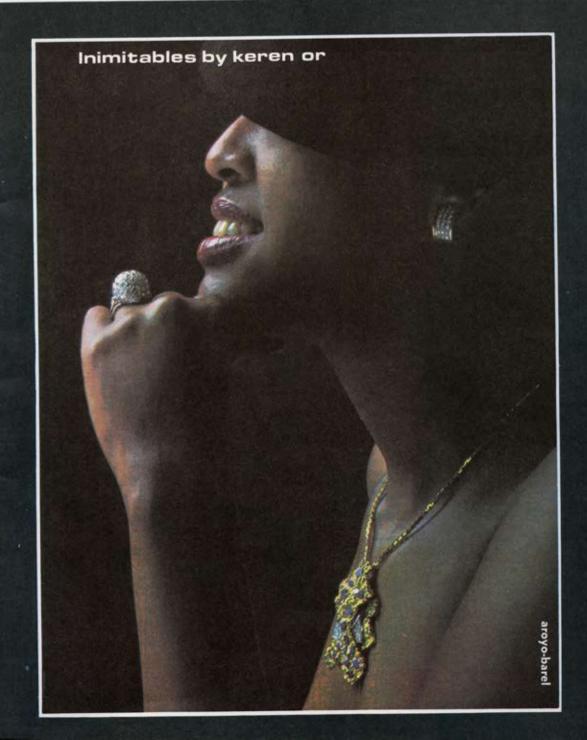
התזמורת הפילהרמונית הישראלית

נוסדה בידי ברוניסלב הוברמן מנהל מוסיקלי: זובין מהטה העונה המ"ג תשל"ט 79-1978

> תל־אביב מאי 1979 קונצרט למנויים

את היצירות המוגמרות תוכלי לראות באולם התצוגה העשיר והמעניין של תכשיטי קרן-אור. אולמי התצוגה של תכשיטי קרן-אור פתוחים מ-8.30 עד 19.00, ביום ו' עד 13.00 רח' אבא הלל 17, רמת-גן (ליד בורטת היהלומים) טל. 28937(03) אמת, תכשיטים זה ענין פיוטי, אבל זה גם ענין רציני. ענין הדורש מקום בטוח. מקום מהימן. כמו תכשיטי קרו-אור, תכשיטים מלאי השראה ויופי שעליהם ניתנת אחריות מלאה. מפני שהם נעשים במפעל עצמו. ומפני שכל אבן-חן וכל יהלום נבחנו בשבע עיניים לפני ששובצו בתכשיט.

תכשיטי קרן אור (א

התזמורת הפילהרמונית הישראלית

נוסדה בידי: ברוניסלב הוברמן מנהל מוסיקלי: זובין מהטה

העונה המ"ג * תשל"ט * 79–1978 קונצרט למנויים מס' 9

שלום רונלי־ריקלים

מנצח

להקת מחול "בת-שבע"

תל-אביב, היכל התרבות ע"ש פרדריק ר" מאן סדרה 1: יום ה", י"ג באייר תשל"ט, 10.5.79 סדרה 2: מוצ"ש, ט"ו באייר תשל"ט, 12.5.79 סדרה 3: יום א", ט"ו באייר תשל"ט, 13.5.79 סדרה 4: יום ב", י"ו באייר תשל"ט, 14.5.79 סדרה 5: יום ג", י"ה באייר תשל"ט, 16.5.79 סדרה 6: יום ד", י"ט באייר תשל"ט, 16.5.79

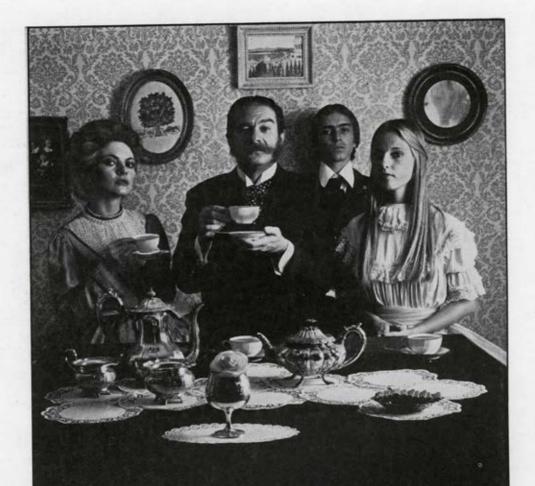
27טב 8.30

ההנהלה הציבורית: מר י' אורן, מר י' אטינגר, מר א' אלפרט, מר י' ארצי, מר א' ברגמן*, מר מ' ב' גיטר, מר א' ל' דולצ'ין, ד"ר צ' דינשטיין, גב' א' הריס, מר פ' י' יעקבי, השופט ה' ש' לובנברג, מר צ' ליטבק*, השופט פ' א' לנדא, מר י' מישורי* גב' ל' פורת, השופט ל' א' רבינוביץ.
(" חבר הנהלת התומורת)

מינהל־כספים: א' לינדה

המזכיר הכללי: אייב כהן

התזמורת הפילהרמונית הישראלית נתמכת ומיוצנת בארצות הברית על-ידי קרן התרבות אמריקה־ישראל, בקנדה על-ידי קרן התרבות קנדה־ישראל, בכריטניה על-ידי האגודה הבריטית של ידידי התזמורת ועל-ידי ידידי התזמורת הפילהרמונית באוסטרליה, בגרמניה ובמכסיקו.

תה אמיתי זה ויסוצקי. כבר 30 שנה.

פליפס מנדלסון (1809–1847)

סימפוניה מס' 3 ב־לה מינור ("הסקוטית"), אופ' 56

אנדאנטָה קוֹן מוֹטוֹ – אַלֶגרוֹ פּוֹקוֹ אַג'יטאטוֹ – אַסאַי אַנימאטוֹ ויוואצֵיה נוֹן טרוֹפּוֹ אַדאנ׳וֹ אַלגרו ויוואצ׳יסימוֹ

הכינויים ליצירות כמו "הסימפוניה האיטל"
קית", "הסימפוניה הסקוטית" והפתיחה
"מערת פינגאל" ניתנו כולם על־ידי המלחין.
דבר זה עשוי לעורר את הרושם הסביר שלפנינו
מוסיקה תוכניתית. אך המחפש שירים
נאפוליטניים בסימפוניה האיטלקית, או את
חמת־החלילים בסימפוניה הסקוטית –
יתאכזב. מנדלסון אינו מתאר בצלילים את
העולם החוץ־מוסיקלי. (זאת עשה – ובכשרון
רב – בציורי האקווארל שלו.) אין ספק
שהושפע עמוקות מאווידת המקומות שביקר
שהושפע עמוקות מאווידת המקומות שביקר
מסוים, זכי מצב הרוח, או האופי של איזור
מסוים, הביאו לגירוי הראשוני, לדחף שהניע
את הגלגלים של תהליך־היצירה. כל המרחיק
מעבר לכך ומנסה לפרש את המוסיקה

כ"אטלס" גיאוגראפי יעשה לה (ולעצמו) עוול.

את הדחף לכתיבת הסימפוניה הסקוטית קיבל מנדלסון, לפי עדותו, בביקורו בטירת הולירוד באדינבורו, ארמונה של מרי סטיוארט, ובכנסייה שבארמון זה. אחרי שביקר בכנסייה העזובה, שבה הוכתרה אותה דמות טראגית, כתב להוריו: "אני מאמין כי מצאתי היום בכנסייה העתיקה הזו את תחילתה של הסימפוניה הסקוטית שלי". את סופה של הסימפוניה "מצא" מנדלסון רק כעבור 13 שנים. נדמה שאין הוכחה טובה מזו לכך, שהנותר מרשמים ראשוניים אחרי פרק־זמן כה ממושך הוא זכרונות ואוירה כללית. הנשכר העיקרי מן הדחייה הארוכה בהשלמת הסימפוניה הוא המאזין, שכן במקום יצירת: נעורים של מנדלסון בן ה־20 הוא מאזין עתה לסימפוניה שניכרת בה ידו האמונה של מלחין ממולח בכל תו ותג. מנדלסון הטביע ביצירותיו באופן ברור את אישיותו המהוקצעת והעדינה. כל פרט מעובד היטב. אין מקריות, אובדן־שליטה או התמכרות לפרץ רגשות. בל נשכח כי מנדלסון שייך לדור הראשון של הסימפוניקנים הרומאנטיים - אך נטייתו

הטבעית לתכונות הסיגנון הקלאסי, הנובעת מאופיו המסוגר למדי, עושה אותו לשמרן שברומאנטיקנים. הוא "מכופתר" גם ברגעי השיא שלו. בכל ניכרים חוש מידה ואיפוק.

הפתיחה האטראקטיבית של הסימפוניה מציגה מנגינה דמויית־הימנון בליווי אקורדי עשיר. את יכולתו התיזמורית המבריקה מפגין מנדלסון בקטע הסערה המופיע מאוחר יותר בפרק. אפקט טיפוסי מושג כשהנושא מנוגן בקבוצת הצילות בצלילים זימרתיים. יש כאן סוטימנטליות, אך מנדלסון אינו נותן לה להידרדר: הוא יודע היטב את הגבול בינה לבין באנאליות.

הפרק השני הוא היחיד שבו עשוי המאזין לחוש באלמנט לאומי, בגוון מקומי סקוטי כלשהו. האופי העממי והתומור הקליל – ובייחוד הפינורות הקצרות והחוזרות של הליווי לנושאים – יוצרים אווירה מובהקת של סקרצו מנדלסוני.

בפרק האיטי חוזר ומופיע צלילה של קבוצת הצ'לות. כאן, ובפרק המסיים, אין כל אלמנט לוקאלי. זו מוסיקה גרמנית במיטבה.

בפינאלה חיבר מנדלסון את אחד מפרקיו התזמורתיים המוצלחים ביותר. הנושאים בעלי האופי הסימפוני עוברים תהליך פיתוח אינטנסיווי השייך למיטב המסורת הקלאסית.

מנדלסון דרש שהסימפוניה תנוגן ללא הפסקות בין פרקיה. על ידי כך ביקש להדגיש את תיפקודם של ארבעת הפרקים כמרכיביו של אורגאניזם מוסיקאלי רב־מידות, ויחד עם זאת להבליט את ניגודיהם.

ד״ר שי בורשטין

"אחרי ההצגה אני יוצא לחסל חשבונות".

לילה. חושך. הרחובות ריקים. הוא מחכה לי בפינת הרחוב. אורו הצהוב של הפנס נופל עליו. זהו הג'ינג'י. וזוהי השעה המתאימה לי ביותר לצאת אליו ולשלם באמצעותו את חשבונות המים, החשמל והטלפון שלי. אני עוצר לידו. שולף את הכרטיס. ג'ינג'י הסניפומט תמיד לשרותי. אף פעם אינו סגור. הוא מבצע את פקודותי מהר, חלק ובאופן אלגנטי. הוא משלם עבורי את החשבונות. ואם תוקף אותי הרעב באמצע הלילה – ג'ינג'י נותן לי כסף לאוכל. עד 1,500 ל"י ביד. בלי לשאול שאלות. ומוסר לי גם, דרך אגב, את מצב היתרה בחשבון שלי. ג'ינג'י הסניפומט. שרות בלעדי ללקוחות הבנק הכינלאומי הראשון. בשעה כזו, זהו הידיד היחיד שנשאר לי בעולם.

"קְרָקָס המחוֹלוֹת של סטראווינסקי"

(בכורה עולמית) כוריאוגראפיה מאת פול סאנאסארדו בהשתתפות חברי להקת "בת־שבע"

לפי מוסיקה מאת

איגור סטראווינסקי (1882 –1971)

קונצ'רטו ב־רה לתזמורת כלי־קשת (1946)

ויוואציה אַריווו: אנדאנטינו רונדו: אַלְגרָטוֹ

סימפוניות של כלי־נשיפה (1920)

סואיטה מס' 1 לתזמורת קטנה (25–1917)

אנדאנטה נאפוליטאנה אָספאניולָה באלאלייקה

סואיטה מס' 2 לתזמורת קטנה (1921)

מארש וואלס פולקה גאלופ

המחול:

כשאדם מהרהר בקרקס הוא רואה לנגד עיניו בדרך כלל מיגוון של מוקיונים, של חיות מאולפות ושל לוליינים. על־כן מן הראוי להקדים ולהבהיר כי "קרקס המחולות של סטראווינסקי" אינו בא לחקות הופעה של קרקס. זהו מעין מיגוון של העמדות כוריאוגראפיות בביצוע רקדנים, שיופיעו על הבימה כשהתזמורת מנגנת מאחוריהם על אותה הבימה. אנו מקווים כי בכך יושג קסם מיוחד ופיוטי.

הואיל והתזמורת עם מנצחה נמצאים על הבימה יחד עם הרקדנים, אני מבקש מן הקהל לראות בתנועות המיוחדות של המוסיקאים חלק בלתי נפרד מן האָפָקט הכוריאוגראפי. נראה היה לי כי מוטב ליצור הפעם משהו המתרחש על הבימה הפתוחה של היכל התרבות ולא לנסות ולהפוך בימה נרחבת זו לבימת־מחול רגילה.

ארבע היצירות של סטראווינסקי שנבחרו, מחולקות במחול לשלוש חטיבות. הראשונה, "קרקבים", מבוססת על הקונצ'רטו ב־רה לכלי־קשת, והשנייה, "קביבות" – על הסימפוניות של כלי־נשיפה. שתי חטיבות אלה הועמדו, מבחינה כוריאוגראפית, בדרך המסורתית, שבה יוצר את הכוריאוגראפיה אדם יחיד בעל נקודת־מבט אחידה. לעומת זאת, החטיבה השלישית, "קאליידוסקופ", המבוססת על שתי הסואיטות לתזמורת קטנה, נבנתה בעזרת שיתוף־פעולה בין אחדים מחברי להקת בת־שבע שיצרו קטעים, והם מועלים על להקת בת־שבע שיצרו קטעים, והם מועלים על היצירה בו־זמנית על

בחרתי בשם "קרקס המחולות של סטראווינסקי" משום שהמוסיקה שלו היא המלווה את המחול כולו והיא הסיבה והגורם לכל המתרחש על הבימה.

פול סאנאסארדו

(המשך בדך הבא)

ביהלומים,כמו בטלויזיה אמקור: העיקר זה הצבע הנכון.

כשמדובר בכסף רב אינד יכול להרשות לעצמך טעויות. וכשמדובר בטלויזיה צבעונית עליד לדאוג בראש ובראשונה שהצבע יהיה נכון, וזאת תקבל בטלויזיה צבעונית אמקור

ידע NORDMENDE ואיכות אמקור הצליחו להשיג את הצבע הנכון. כיצד?

בטלויזיה הצבעונית של אמקור מותקנת מנורת מסך .P.I.L (PRECISION INLINE) המבטיחה צבעים יומבטיחה צבעים במיוחד טבעיים ונקיים במיוחד המבחן האמיתי לכך הוא תמונת הצבע באור יום או חדר מואר ומנורת ה־.P.I.L עומדת בו בהצלחה. לעומת זאת בקליטה בשחור־לבן תהיה התמונה נקיה מצבע. פרט לזאת תמצא בטלויזיה צבעונית אמקור:

⋆ חיבור קואקסיאלי למכוון (TUNER) – מונע "צלליות-בתמונה.

* מנגנון אוטומטי הבוחר בעצמו

נקודות אופטימום של התחנות.

ויסות אוטומטי של חבחירות (CONTRAST) ועוצמת הצבע, בהתאם לכמות האור בחדר

* שלט רחוק (REMOTE CONTROL) אלקטרוני -המאפשר כיוונון תחנות, התאמת צבע, בהירות וקול,

הפסקת ביניים בשעת הקרנה (STAND BY) ותמונה ללא קול (SOUND STOP)

* אפשרות למכשיר "מחזיר צבע" המאפשר קליטת שידורי צבע מישראל. * מערכת צליל משופרת בעל הספק

מוסיקה של 10 וואט.

* חיבור עבור רשם קול, אזניות, רמקול נוסף ומערכות וידאו קסט.

היה כדאי לחכות לצבע הנכון.

* שרות אמפא לאחר הקניה יכוון וידגים טכנאי

MUCH מוסמך את הטלויזיה בביתך -חינם

ה צבשונת אמקור-הצבע הנכון

:המוסיקה

מיקבע־היצירות הזה הוא מעיו "תמצית של סטראווינסקי". יש כאן מעט־מזעיר כמעט מכל סיגנון שבו כתב סטראווינסקי, נושא דגל החדשנות במוסיקה של המאה העשרים. יש כאן מיקצבים בלתי־סימטריים, צלילים עם ניחוח קַמָּאִי, צירופים מלודיים נועזים, חוש תיאטראלי, זיקה פארודיסטית, עדינות רבה והתפרצויות־עוצמה פרחחיות, ניאו־קלאסיות ועוד ועוד.

גם אלמלא נבחרו יצירות אלה לשם העמדת מחול, היינו מבחינים מייד במיקצב המפעם בהן, והוא הנותן להן את הדבר המיוחד לסטראווינסקי שאי אפשר לטעות בו.

הקונצ'רטו בירה לתזמורת כלייקשת נכתב ב־1946 בסיגנון הקונצ'רטו האיטלקי ובמיבנהו (מהיר - איטי - מהיר). זוהי יצירה קלילה באופייה ובהירה במסר המוסיקלי והצורני שלה. האופי הומרץ של הויוואצ׳ה מנוגד ברגשנות של פרק האריוזו, ובו מנהלים הכינורות והצ'לות דושיח שנשמע כעין פארודיה על המושג "מילודיה". הרונדו מסיים את הקונצ'רטו במעין טוקאטה לכלי־קשת.

הסימפוניות של כליינשיפה אינן, כמובן, סימפוניות במובן הצורני של המלה. זוהי יצירה קצרה בפרק אחד והיא מוקדשת לזכרו של קלוד דביסי. אפשר היה לומר כי אלה הן מעין טיוטות זעירות לקראת "פולחן האביב",

אלמלא נכתבו הסימפוניות ב־1920, תשע שנים אחרי "פולחן האביב"... הגוון הצלילי הוא המזכיר בעיקר את "פולחן האביב". מלבד זאת מאפיינות את היצירה שתי טכניקות־נגינה: האחת בנויה על מעין אקורדים דחוּסים הדומים לסיננון הכוראלי, וואת בעיקר במיקצבים האיטיים והרציניים, והשנייה -רב־שיח מהיר וקולני בין הכלים. גם יצירה זו, כקודמתה, היא ברורה לחלוטין, חשופה ונטולת הצטעצעות והתקשטות.

שתי הסואיטות לתזמורת קטנה (מס' 1 מן השנים 25-1917, ומס' 2 משנת 1921) הן עיבודים של "שלושה קטעים קלים" (1915) ושל "חמישה קטעים קלים" (1917) שנכתבו במקור לשני פסנתרים, כתרגילי־אימון בפסנתר. הפולקה, הקטע הראשון בסיגנון זה שכתב סטראווינסקי, נוצר במיוחד בשיא הפשטות הטכנית כדי שאמרגן־הבאלט דיאגילב יוכל לנגנו בידו הקטנה. המארש נכתב בשביל המלחין האיטלקי אלפרדו קאולה, והוואלס הוקדש למלחין הצרפתי האקסצנטרי אריק סאטי. שלושת הקטעים הללו הם בבחינת קאריקאטורות. את חמשת הקטעים האחרים כתב סטראווינסקי בשביל בנו ובתו הקטנים לשם הנאתם המשותפת בלימוד הנגינה בפסנתר. למרות פשטותם מבחינה טכנית מעניקים קטעים זעירים אלה הנאה מרובה גם למתוחכמים ביותר מבין אמני־הפסנתר, ויש בהם כדי להשרות מצב־רוח מרומם על המאזין

זמירה לוצקי

הקונצרט הבא: קונצרט מס' 10

קיריל קונדראשין, מוצח אליסיה דה לארוצ'ה, פסנתרנית

בראהמס: פתיחה טראגית

מוצארט: קונצ'רטו מס' 25 לפסנתר ולתזמורת, ק' 503

פרוקופייב: סימפוניה מס׳ 5

ירושלים, בניני האומה, 8.30 בערב יום א', ט"ו בסיון תשל"ט, 10.6.79

תל־אביב, היכל התרבות ע"ש פרדריק ר' מאו, 8.30 בערב

סדרה 1: יום ב', ט"ז בסיון תשל"ט, 11.6.79 סדרה 2: יום ג', י"ו בסיון תשל"ט, 12.6.79

סדרה 3: יום ד', י"ח בסיון תשל"ט, 13.6.79

סדרה 4: יום ה', י"ט בסיון תשל"ט, 14.6.79 סדרה 5: מוצ"ש, כ"א בסיון תשל"ט, 16.6.79

פירוט מעודכן ושינויים (אם יחולו) מתפרסמים מדי יום א' בכל העתונים בלוח הקונצרטים השבועי של התזמורת. מידע על השבוע השוטף אפשר לקבל גם בהודעה מוקלטת בכל יום אחרי השעה 3.00 אחה"צ עליידי חיוג המספר 295094 (03).

דולר מזוּמן עוֹלה בּכסף!

הקיץ קרב ובא,

מאות אלפי ישראלים יוצאים לחו"ל

- ואז הם נתקלים כעובדה

שבכל פעם שהם רוצים להחליף מטבע באחת מהארצות בחו"ל, הם מפסידים כסף

> על עמלות והפרשי שער במטבע. הנה כמה עצות טובות

מנותנים לך הבנקים בישראל:

- קח אתך במזומן רק את מעט הכסף ההכרחי ובמטבעות של ארצות היעד.
 - .2 השתמש בכרטיסי אשראי בינלאומיים שהבנקים בישראל מנפיקים.
 - .3 קנה המחאות-נוסעים (TRAVELLERS' CHECKS), זה יותר בסוח.
 - לצורך עסקים, בצע את הפעולות הכספיות שלך בעזרת שיקים בנקאיים או העברות בנקאיות. כל זה, יחסוך לך כסף.

חשוב על כך!

הבנקאי בישראל היועץ הכספי והנאמן שלך!

שלום רונלי־ריקליס, מנצח

שלום רונלי־ריקלים, העוזר למנהל המוסיקלי של התזמורת הפילהרמונית הישראלית, מוכר לקהל המאזינים מהופעותיו הקודמות איתה בישראל ובסיוריה בחו"ל. הוא נולד בישראל, ולפני שנסע ללמוד בזאלצבורג אצל איגור מרקביץ', למד באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בתל־אביב. מלבד ניצוח למד גם נגינה בפסנתר, כינור, חצוצרה וקרן. הוא הקים את תומורת צה"ל וכן הדריך ופיתח את תומורת הגדנ"ע. הוא הופיע כמנצח־אורח גם בארה"ב, אירופה, דרום־אפריקה, הפיליפינים ואיסלנד. לפני שנים אחדות החמן על־ידי ממשלת סינגאפור, באמצעות משרד החוץ, להקים את התזמורת הלאומית שם, והוא נתמנה ליועצה המוסיקלי. לאחרונה הוזמן לשוב לשם כדי להוסיף ולפתח את התומורת. שלום רונלי־ריקליס ניצח על התזמורת הפילהרמונית הישראלית בסיורה בדרום אפריקה בקייץ 1974 ובחונג־קונג ב־1978. הוא גם מדריך את התזמורת הפילהרמונית הצעירה, והוא עומד בראש מחלקת הניצוח באקדמיה למוסיקה של אוניברסיטת תל־אביב.

אף אחד לא יכול לנגן כמו הפילהרמונית.

כשמדובר ביצירות קלאסיות. לתזמורת הפילהרמונית ולנשיונל יש הרבה מן המשותף.

השאיפה לשלמות מוסיקאלית. הביצוע המדויק. ההקפדה בפרטים קטנים. תכונות אלה המאפינות את עבודתה של התזמורת הפילהרמונית. באות לידי ביטוי גם במערכות הסטריאו של נשיונל.

לא לחינם קוראים ל-SG 2080 של נשיונל "יצירת מופת". יש בה מגבר רב עוצמה בעל 108 וואט. רדיו משוכלל פטיפון אוטומטי עם ראש מגנטי. פטיפון אוטומטי עם ראש מגנטי. טייפ קסטות סטריאופוני עם "Dolby" וזוג רמקולים way משובחים.

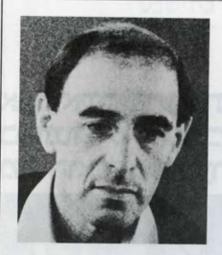
כל אלה,מבטיחים לך שתמשיך ליהנות בביתך מהיצירות האהובות עליך. ממש כפי שתיהנה מהו הערב.

צעד קדימה אל המחר.

פול סאנאסארדו, כוריאוגראף

פול סאנאסארדו נולד בשיקאנו והופיע לראשונה על בימה בהיותו בן 17 בתיאטרון "סְקוֹנְד סִיטִי". ב־1953 הצטרף ללהקת המחול של אנה סוקולוב, וב־1955 השתתף בפסטיבל המחול האמריקני ובברודוויי. אחרי הופעה בהפקה של המחוה "ורדים אדומים בשבילי" מאת שון או'קייסי בברודוויי ובאטרף לבאלט של ה"נוי יורק סיטי אופרה", ולאחר מכן הופיע תקופה ממושכת כאמן־אורח עם להקת פַּרל לאנג. ב־1963 יסד להקה משלו והיא זכתה בשבחים כהישג נדיר בעולם המחול המודרני. בד־1970 הוענקה לו מילגה מטעם קרן גוננהיים. מאו 1978 הוא מכהן כמנהל אמנותי של להקת המחול "בת־שבע".

רחמים רוֹן הוא ממייסדי להקת "בת־שבע". הוא זכה ב"כוכב הוהב של פאריס" (1971) ובפרם ע"ש יאיר שפירא (1979). יצר כוריאוגרפיה ל"פנטס" יה" ול"בנות שילה".

דאגלס נילסן הוא יליד סט' פול, מינסוטה, והוא השתלם בקליפורניה ובניר יורק. הוא חבר בלהקת "בתישבע" מאז 1978.

פַּמֶלֶה שְרְנִי נולדה באוֹהיו, ארה"ב, ושם גם השתלמה במחול מודרני. היא חברה בלהקת המחול "בת-שבע" מאז 1968.

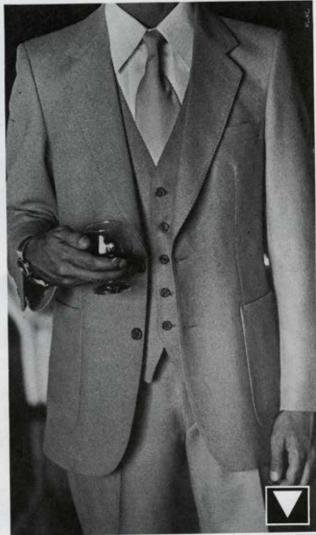

פול בלום נולד בניו־יורק והוא בוגר בית־הספר למחול בן־זמננו בלונדון. הוא הצטרף ללהקת "בת שבע" בשנת 1978.

דוד עוז נולד בתליאביב והשתלם שם אצל רות האריס. הוא הצטרף ללהקת המחול "בת־שבע" ב־1973.

אולי אינך יודע את מי תראה החורף במונטה-קרלו, אבל אתה יכול לדעת מה הוא ילבש בערב.

בגיר הביאה לכאן את ואן דייק – מעצב אופנה שחתימתו מפארת את העלית שבאופנת הגברים בעולם – כדי שגם אתה תוכל להראות כמו עמיתיך בבירות האופנה בעולם. קולקציית החורף של ואן דייק, המיוצרת בארץ ע"י "בגיר", כוללת חליפות ליום ולערב בקו ספורם "אלגנט ובעיצוב שנועד להעניק לן נחזות מירבית, כי ואן דייק חושב שגם בחליפה אתה

מעתה לא יהיה עליך לנסוע לחו"ל כדי לרכוש לעצמך מלתחה אופנתית. הכנס לבוטיק האקסקלוסיבי של ואן דייק, בדיזנגוף סנטר, או לאחד מבתי האופנה הידועים בארץ ותפגוש בה שם.

יהקו החדש-Van Dyke of London של בגיר.

מיוצר עיי בגיר מתשלובת פולגת Van Dyke of LONDON - שם שטוב להראות בו.

להקת מחול בת-שבע

מנהל אמנותי: פול סאנאסארדו

עוזרת למנהל אמנותי: רינה גלוק מנהל חזרות: רחמים רון באלט־מיסטרס ומנהלת חזרות: ג'ין גדיס־זטרברג

רקדנים:

עודד הררי לאה אברהם* דאגלס נילסן דליה דביר נירה טריפון דבי סמוליאן דוד עוו אמיר קולבן לורי פרידמו רחמים רון נירה פז תמי צפריר* רות קליינפלד בתישבע 2 פְּמְלָה שַרני חיים אוחיון שלו שיר אילנה טון נורית שטרו שו לוו ביני אוגן אורית קינן פול בלום איה רימון צבי גוטהיינרי דוד דביר

פר־אולוף פרנלונד • בחופשה

צוות: מנהל כללי: וויליאם סטרום

ארגון הופעות ומנויים: איתמר גורביץ, יהודית הורוויץ / יחסי־ציבור: אניטה אליס / מנהלת הפקה והצגה: דינה זוהר / מנהל בימה: יעקב ארליך / חשמלאי ראשי: דוד הדר / טכנאי קול: יונתן קולטון / ביצוע תלבושות: ברטה קוורטץ / מלתחנית: קלרה שלם / צילומים: יעקב אגור, מולה הרמתי / קבלני תאורה: "דנאור" / נעלי ריקוד: / איפור ותכשירי־איפור: הלנה רובינשטיין הבדים: תרומת אלקון יוהר בע"מ.

חברי המועצה הציבורית:

יעקב פחטר (יו"ר), יצחק ארצי, דבורה ברטונוב, רות דיין, שמואל טל, מיכה טל, זיוה להט, אילנה לנסן, ד"ר יוסף מירלמן, נתן מישורי, וויליאם סטרום, פרופ' מיכאל סלע, מרשה סגל, ראנה סמוליאן, ויקי פילוסוף, טרוה פלש, אן פת, שולה קניג, דני קרוון, ליאונרד שך.

להקת מחול בת־שבע נתמכת ע"י משרד החינוך והתרבות וקרן תרבות אמריקה-ישראל.

להקת המחול בתישבע נוסדה ב־1964. וזו לה הופעתה הרביעית הפילהרמונית התזמורת עם הישראלית. העונה שחלפה הביאה ללהקה תהילה רבה בהופעותיה וקאנאדה, ארצות הברית ברחבי ועוררה תגובות חמות ונלהבות שבועיים במשך בהופעותיה ב"רויאל פסטיבל הול" בלונדוו. להקת בתישבע היא שנתנה בסיס למחול המודרני איתן ונרחב בישראל, שחלוציו היו גרטרוד קראוס בשנות הארבעים ואנה סוקולוב בשנות החמישים. רבים מגדולי הכוריאוגראפים בעולם עבדו עם להקת בתישבע, אך יחד עם זאת עשתה בתישבע רבות לעידוד כוריאוגראפים ישראלים, מחברי הלהקה ואורחים. הלהקה גם הזמינה עבודות של מלחינים ומעצבים ישראלים, ובכך הביאה את יצירתם גם לעולם הרחב. תרומתה של בת־שבע לחיי התרבות בישראל מצאה השלמה גם בהביאה את דבר ישראל לעולם כשנרירת המחול הישראלי. מאז אפריל 1975 להקת מחול בת־שבע היא להקה ציבורית החינוך משרד בידי הנתמכת התרבות והתרבות קרן ובידי אמריקה־ישראל, וכן היא זוכה לתמיכת נדבנים פרטיים.

The New Yorker

ה-"קונקורד" של בריטיש אירוויים מלונדון לניו-יורק

הזמנות דרך סוכן הנסיעות שלך או באמצעות משרדי בריטיש אירווייס טלפון: תל-אביב:229251; ירושלים:233602; חיפה:535360; נ.ת. בן גוריון:971456

התזמורת הפילהרמונית הישראלית

מנהל מוסיקלי: זובין מהטה

1978-9/העונה המ"ג – תשל"ט		חברי התזמורת	
קרן	חליל	ויולה	כנור ראשון
יעקב מישוריי	אורי שוהם י	דניאל בנימיני	חיים טאוב
מאיר רימוןיי	פרץ ירוןיי	אריה ישראליי	נגן ראשי
		זאב שטיינברגיי	אורי פיאַנקה
עזרא מולכו	בצלאל אבירם	עמיהוד אלרואי	נגן ראשי
ג'נט קרדוול	סרג'יו פיידמן	מיכאל אפלמו	משה מורביץ
אַנטולי קרופניק	ilian.	גד אשכר	מ"מ נגן ראשי
יוסף רבין	פיקולו	אברהם בורנשטין	הלנה בונדרנקו
שלמה שוחט	סרג'יו פיידמן	אברהם לבנטל	מנחם ברויאר
חצוצרה	אבוב	צבי ליטבק	איזיה ברקר
גלאן פישטלי		נחום פינצ'וק	מטוס זלמנוביץ
אילן אשדיי	אליהו טורנרי	שמעון קופלנסקי	מרדכי יובל
CONTRACTOR AND	שרה רייכנטליי	אברהם רוזנבליט	פיה יוסים
צ'רלס ר' באטלֶר רפאל גלזר	הרמן אופנשטיין	אורי שמשון	אברהם מלמד
	היינץ ברגר	110000	פאל מרקוס
יוּליאַן ספשי	מאריל גרינברג	צ'לו	צחק מרקובצקי
טרומבון		מיכאל הרן י	יבי סגל
ריי פרנסי	קרן אנגלית	שולמית לורין **	יון פורת
יהושע פסטרנקי	מאריל גרינברג	יורם אלפרין	פאל פרנקל
צבי אוסטרובסקי	היינץ ברגר	נעמי אנוך	ינובי קפלן
		פאול בלסברגר	יור שוסטר
טרומבון־באָס	קלרנית	אלחנן ברגמן	ווה שטראוס מרקו
מתתיהו גרבלר	ריצ'אַרד לסר *	מרצל ברגמן	ip its out too mile
צבי אוסטרובסקי	יעקב ברנעיי	דוד ברנע	
טובה	עלי אבן	ברוך גרוס	נור שני
	ישראל זהר	אַלה ימפולסקי	פים בויקוי
שמואל הרשקו	IIII VICTO	רפאל מורג	וליקום זלצמן"
תונפנים	קלרנית פיקולו	יעקב מנוה	אלימלך אדלשטיין
		=p>	צולמית אלקלעי
ידעון שטיינרי	יעקב ברנע	END	וילהלם אנגלר
אלון בוריי	קלרנית־באַס	דוד דנויי	זנרי ברנדר
כליינקישה		צבי זהריי	ארנולד גולדברגר
	ישראל זהר	נבריאל וולה	תן גרינברג
קנת קרוהן.		דב יערי	צחק גרס
אלון בור	באַסון	דב כץ	ויה הופשטיין
רונלד הורנר	מרדכי רכטמן *	פיטר מאַרק	וריק זורין
איתן שפירא	זאב דורמן	ליאון רובינסקי	ופר כרמי
פסנתר וצ'מבלו	וולטר מרוז	רות שמיר	וברט מווס
	מוריס סורוביץ	יבגני שצקי	נאל פישר
אָלדד נוֹימרק		1,20 .112	ולפגנג פלק
******	קונטרה־באַסון	נבל	חום פרומו
נגן ראשון • משנה לנגן ראשון •	מוריס סורוביץ	יהודית ליברי	וריה שפילברג

הנהלת התזמורת: אלחנן ברגמן, צבי ליטבק, יעקב מישורי

המזכיר הכללי: אייב כהן

עוזר למנהל המוסיקלי: שלום רונלי־ריקלים

מועצת הנגנים: פ' בלסברגר (יו"ר), ז' דורמן, א' טורנר, צ' סגל, ר' פרנס. ר' פרנקל

רְכָּז הנְנְנִים: ריי פרנס • מפקח: וולטר מרוו

ספרן: מרילין שטיינר • ספרן־משנה: ראובן רוטנשטיין

מנהל־במה: עוזי זלצר • עוזר טכני: יעקב קאופמן

מינהל־כספים: אליהו לינדה • הגזבר: יצחק אבישי

התזמורת הפילהרמונית הישראלית נוסדה בידי ברוניסלב הוברמן • מנהל מוסיקלי: זובין מהטה

שלום רונלי־ריקלים

מנצח

להקת מחול בת־שבע

פֶליכּס מנדלסוֹן (1809–1847)

סימפוניה מס' 3 ב־לה מינור ("סקוטית"), אופ' 56 אנדאנטה קון מוטו – אלגרו פוקו אגייטאטו – אסאי אנימאטו ויוואצ'ה נון טרופו אדאג'ו אדאג'ו אדאג'ו אדאג'ו ויוואצ'יסימו

הפסקה

"קרקס המחולות של סטראווינסקי" (חלק א' ויבי) כוריאוגראפיה מאת פול סאנאסארדו (חלק א' ויבי) וחברי הלהקה (חלק ג')

(בכורה עולמית)

איגור סטראווינסקי (1881–1971)

א' "מרחבים"

קונצ'רטו בירה לתזמורת כלייקשת (1946)

ב' "סביבות"

סימפוניות של כלי־נשיפה (1920)

נורית שטרן, רחמים רון, דְבּי סמוּליאן שלי שיר, דאגלס נילסן דוד עוז, דליה דביר רות קליינפלד, דוד דביר, נירה טריפון, אמיר קולכן חיים אוחיון, פול בלום, אילנה טון, שי לוי, אורית קִינן, אָיָה רימון

ג' "קאליידוֹסקוֹפּ"

הלהקה

סואיטה מס' 1 לתזמורת זעירה (25–1917)

אנדאנטָה. כוריאוגרפיה מאת דאגלס נילסָן נאפּוליטאנה. כוריאוגרפיה מאת פָּמַלָּה שַּרני, פּוֹל בלוֹם אָספּאניוֹלה. כוריאוגרפיה מאת דאגלס נילסָן, פּוֹל בלוּם באלאלייקה. כוריאוגרפיה מאת דאגלס נילסָן, פּוֹל בלוּם

סואיטה מס' 2 לתזמורת זעירה (1921)

מארש. כוריאוגרפיה מאת רחמים רוֹן וואלס. כוריאוגרפיה מאת רחמים רון פולקה. כוריאוגרפיה מאת רחמים רון גאלופ. כוריאוגרפיה מאת דאגלס נילקון גאלופ.

עיצוב תפאורה ותלבושות: פול סאנאסארדו

מנהלת חזרות: גיין גדיס־זַטְרבֶּרג /

ביצוע תלבושות: ברטה קנורטץ / תיכנון תאורה: משה פריד.

שעון שיש לו אבא

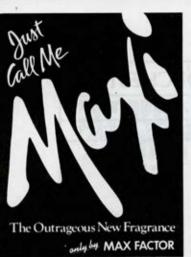
CITIZEN

מענדת השרות המשוכללת ביותר בישראל סיטיזן אדיסמה בע"מ

5 53 55 • 5 17 14 אחוות בית נ של 14 5 5 5 5 5 5 5 5 17 14

IMPORTED BY NURIT CO. LTD.

Anna Grenfor Furs Designer

Duty Free

Ben Yehuda 80 · Tel-Aviv · Tel. 246333

THE ISRAEL PHILHARMONIC ORCHESTRA Founded by Bronislaw Huberman • Music Director: Zubin Mehta

SHALOM RONLY-RIKLIS

conductor

BATSHEVA DANCE COMPANY

FELIX MENDELSSOHN (1809-1847)

Symphony no. 3 in a minor ("Scottish"), op. 56 Andante con moto — Allegro poco agitato — Assai animato Vivace non troppo Adagio Allegro vivacissimo

Intermission

"The Stravinsky Dance Circus"
Choreography by PAUL SANASARDO (Parts I and II)
and members of the company (Part III)

(World Premiere)

IGOR STRAVINSKY (1882-1971)

1. "Territories"

Concerto in D for String Orchestra (1946)

VivacePamela Sharni, Per-Olof Fernlund Dalia Dvir, Amir Kolben Ruth Kleinfeld, David Dvir

Arioso: Andantino.....Nira Paaz, Paul Bloom, David Oz, Oded Harari Rondo: Allegretto......Shelly Sheer, Douglas Nielsen, Nira Triffon

II. "Environments"

Symphonies of Wind Instruments (1920)

Nurit Stern, Rahamim Ron, Debi Smulian Shelly Sheer, Douglas Nielsen David Oz , Dalia Dvir Ruth Kleinfeld, David Dvir, Nira Triffon, Amir Kolben

Paul Bloom, Orit Kenan, Shai Levy, Haim Ochayon, Aya Rimon, Ilana Ton

III. "Kaleidoscope"
The Company

Suite no. 1 for Small Orchestra (1917-25)

Suite no. 2 for Small Orchestra (1921)

Decor and costumes designed by Paul Sanasardo
Rehearsal Director: Jean Geddis-Zetterberg /

Costumes executed by Bertha Kwartcz / Lighting designed by Moshe Frid.

THE ISRAEL PHILHARMONIC ORCHESTRA

MUSIC DIRECTOR: ZUBIN MEHTA

ORCHESTRA MEMBERS

THE 43rd SEASON — 1978/79

First Violins Chaim Taub

concertmaster Uri Pianka concertmaster Moshe Murvitz asst, concertmaster Helena Bondarenko Izia Brakier Menahem Breuer Raphael Frankel Zinovi Kaplan Izchak Markovetzy Raphael Markus Avraham Melamed Ron Porath Zvi Segal Lazar Shuster Eva Strauss-Marko Mordechai Youval Pava Yussim Matos Zalmanovich

Second Violins

Yefim Boico* Elyakum Zaltsman** Shulamit Alkalay Henry Brender Ofer Carmi Elimeleh Edelstein Wilhelm Engler Yigal Fisher Nachum Fruman Yitzhak Geress Arnold Goldberger Nathan Greenberg Levia Hofstein Robert Mozes Arie Spielberg Wolfgang Valk Zorik Zorin

Violas

Daniel Benyamini*
Arie Israeli*
Ze'ev Steinberg**
Michael Appelman
Avraham Bornstein
Amihud Elroy
Gad Eshkar
Shimon Koplanski
Avraham Levental
Zvi Litwak
Nahum Pinchuk
Avraham Rozenblith
Uri Samson

Cellos

Michael Haran*
Shulamit Lorrain**
Yoram Alperin
David Barnea
Marcel Bergman
Paul Blassberger
Elchanan Bregman
Naomi Enoch
Baruch Gross
Ya'acov Mense
Raphael Morag
Alla Yampolsky

Basses

David Danesi* Zvi Zohar** Dov Katz Peter Marck Leon Rowinski Ruth Shamir Yevgeny Shatzky Gabriel Vole Dov Yaari

Harp Judith Liber*

Flutes

Uri Shoham* Peretz Yaron** Bezalel Aviram Sergio Feidman

Piccolo

Sergio Feidman

Oboes

Eliahu Thorner* Sara Reichenthal** Heinz Berger Merrill Greenberg Hermann Openstein

English Horn

Merrill Greenberg Heinz Berger

Clarinets

Richard Lesser* Yaakov Barnea** Eli Eban Israel Zohar

Piccolo Clarinet Yaakov Barnea

Bass Clarinet Israel Zohar

Bassoons

Mordechai Rechtman* Zeev Dorman** Walter Meroz Maurice Surowicz

Contra-Bassoon Maurice Surowicz

HOITES

Yaacov Mishori *
Meir Rimon**
Janet Cardwell
Ezra Molcho
Anatoly Krupnik
Yossef Rabin
Shelomo Shohat

Trumpets

Glenn Fischthal* Ilan Eshed** Charles R. Butler Raphael Glaser Julian Szepesi

Trombones

Ray Parnes* Yehoshua Pasternak** Zvi Ostrowsky

Bass-Trombone

Matityahu Grabler Zvi Ostrowsky

Tuba

Shemuel Hershko

Timpani

Gideon Steiner* Alon Bor**

Percussion

Kenneth Krohn* Alon Bor Ronald Horner Eitan Shapiro

Piano and Harpsichord Eldad Neumark

* Principal

** Asst. Principal

IPO Management: E. Bregman, Z. Litwak, Y. Mishori

General Secretary: Abe Cohen

Assistant Conductor: Shalom Ronly-Riklis

Musician's Council: P. Blassberger (Chm'n), Z. Dorman, R. Frankel, R. Parnes, Z. Segal, E. Thorner.

Supervisor: Ray Parnes • Inspector: Walter Meroz

Librarian: Marilyn Steiner • Associate Librarian: Reuben Rotenstein

Stage Manager: Uri Seltzer • Technical Assistant: Yaakov Kautman

Financial Administration: E. Linde • Treasurer: Itzhak Avishai

יש תיירים המגלים את ישראל דרך בירה מכבי.

ירושלים. בתי אבן, פליתות השוק ואיר שכולו אירה. יריים מגישות שוב שום כוחת שהקצף שולה בהן של גדותיו.

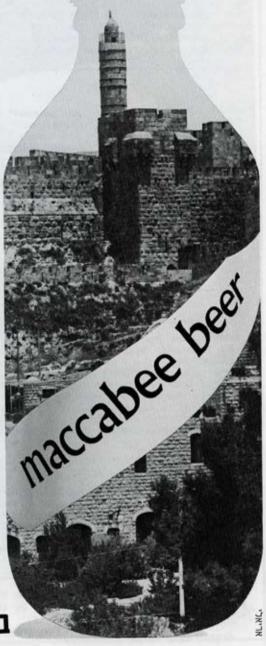

את בירה מכבי ואת ירושלים אוהבים כאן בשבע שפות. כי למעם של בירה מובה וקרה אין לאום ואין גבולות. יש תיירים המגלים את ישראלי בירה מבבי ניש ישראלים המרירים

יש תיירים המגלים את ישראל דרך בירה מכבי. ויש ישראלים המכירים דרכה את העולם.

maccabee בירה בינלאומית

BATSHEVA DANCE COMPANY

Artistic Director: PAUL SANASARDO
Asst. Artistic Director: Rena Gluck
Rehearsal Director: Rahamim Ron
Ballet-Mistress, Reh. Dir.: Jean Geddis-Zetterberg

DANCERS:

Lea Avraham*
Dalia Dvir
Laurie Freedman
Ruth Kleinfeld
Nira Paaz
Pamela Sharni
Shelly Sheer
Debi Smulian
Nurit Stern
Nira Triffon
Tamar Tzafrir*
Jay Augen
Paul Bloom
David Dvir
Per-Clof Fernlund

Zvi Gotheiner* Oded Harari Amir Kolben Douglas Nielsen David Oz Rahamim Ron

BATSHEVA 2 Orit Kenan Shai Levy Haim Ochayon Aya Rimon Ilana Ton

*On leave of absence

STAFF:

General Manager: WILLIAM STRUM

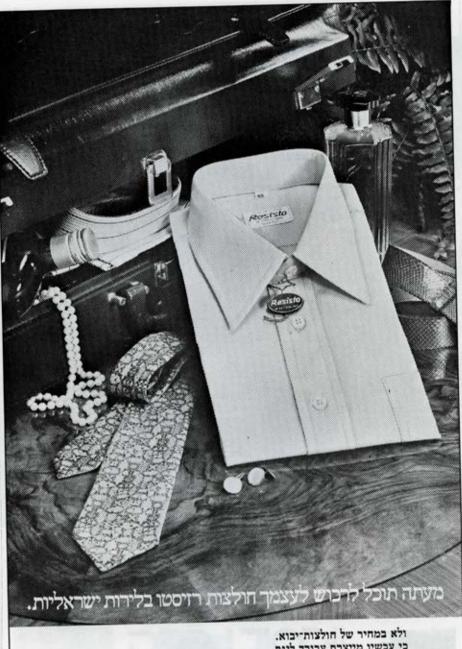
Administration: Itamar Gourvitch, Judy Hurwich / Public Relations: Anita Ellis / Production Stage Manager: Dina Zohar / Master Carpenter: Jacob Erlich / Chief Electrician: David Hadar / Sound: Jonathan Koltan / Wardrobe Supervisor: Bertha Kwartcz / Wardrobe Mistress: Klara Shalem / Photography: Ya'acov Agor, Mula Haramati / Electrical Contractors: Danor / Ballet Shoes: Dansky / Makeup: Helena Rubinstein / Fabrics donated by Elkon Yizhar Ltd.

THE NATIONAL COUNCIL:

Ya'acov Pashter (Chairman), Itzchak Artzi, Deborah Bertonoff, Ruth Dayan, Teresa Flesch, Shula Koenig, Dani Karavan, Ziva Lahat, Elana Lensen, Dr. Joseph Mirelman, Nathan Mishori, Anne Patt, Vicki Philosoph, Leonard Schach, Marsha Segal, Prof. Michael Sela, Rhana Smulian, William Strum, Michal Tal, Shmuel Tal.

Batsheva Dance Company is supported by the Ministry of Education and Culture and by the America-Israel Cultural Foundation.

The Batsheva Dance Company was founded in 1964, and currently appears with the Israel Philharmonic Orchestra for the fourth time. The recent year brought Batsheva great acclaim on its tour throughout the USA and Canada, and great warmth and enthusiasm were generated in its two week engagement at London's Royal Festival Hall. It was the Batsheva Dance Company that achieved permanent and popular status for modern dance which had been pioneered in Israel by Gertrude Kraus in the 40's and by Anna Sokolow in the 50's. Many of the greatest choreographers in the world have worked with Batsheva, but, at the same time, Batsheva made a point of encouraging Israel choreographers, both its own members and guests. It also commissioned works from Israel composers and designers and thus gave them an international platform. Batsheva made a major contribution not only to Israel's cultural life, but to the reputation of Israel in the world, and it has often been referred to as the dance ambassador of Israel. Since 1975 the Batsheva Dance Company has been a public institution, supported by the Israel Ministry of Education and Culture and by the America-Israel Cultural Foundation, as well as by private contributors.

ולא במחיר של חולצות־יבוא. כי עכשיו מייצרת עבורך ליגת את חולצות רזיסטו המפורסמות כאן בישראל. על־פי ידע שוויצרי, בהקפדה שוויצרית, בגימור שוויצרי מושלם. לבחירתך במבחר צבעי ורגמי רזיסטו הקלאסיים -

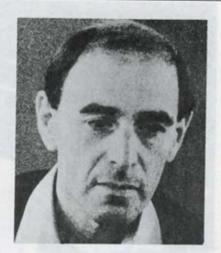
הירתך במבחר צבעי ורגמי רזיסטו הקלאסיים – החולצה המתאימה לחליפת־העסקים שלך, שוויצריה של החולצות למקטרני הערב ולהופעה נוחה ואלגנטית. להשיג בכל בתי האופנה המובחרים.

ות נת.

Paul Sanasardo, choreographer

Born in Chicago, Paul Sanasardo made his stage debut at the age of 17 with the Second City Theatre Company. In 1953 he joined the Anna Sokolow Dance Company and in 1955 he participated in the American Dance Festival on Broadway. After being featured in the Broadway production of Sean O'Casey's "Red Roses for Me", he joined the New York City Opera Ballet, and subsequently appeared for an extended period as guestartist with the Pearl Lang Company. In 1963 he founded his own company, which was acclaimed as a unique achievement in the world of modern dance. In 1970 he was awarded a Guggenheim Fellowship. Since 1978 Paul Sanasardo has been the Artistic Director of the Batsheva Dance Company.

RAHAMIM RON, is a founding member of Batsheva. Winner of the Paris Gold Star (1971) and the Yair Shapira Award (1979), he choreographed "Fantasia" and "Daughters of Shiloh".

DOUGLAS NIELSEN was born in St. Paul, Minnesota, and trained in California and New York. He joined Batsheva in 1978.

PAMELA SHARNI was born and trained in Ohio, USA. She joined the Batsheva Dance Company in 1968,

PAUL BLOOM was born in New York and is a graduate of the London School of Contemporary Dance. He joined the Batsheva Company in 1978.

DAVID OZ was born in Tel Aviv and studied there with Ruth Harris. He has been a member of the Batsheva Company since 1973.

את הוורמוט ר

שמוק הביאה לארץ משקה משנע. וורמום רוזה. מעם חדש לכל מסיבה. מעם חדש לכל אירוע. פגוש אותו. זה כראי לך.

STOCK

Shalom Ronly-Riklis, conductor

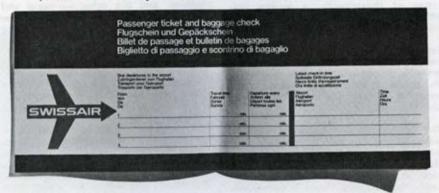
Shalom Ronly-Riklis, assistant conductor of the Israel Philharmonic Orchestra, has often appeared with it in Israel and abroad. He was born in Israel and studied at the Rubin Academy of Music in Tel Aviv before going to Salzburg for further studies with Igor Markevitch. He also studied piano, violin, trumpet and French horn. Founder of the Israel Army Orchestra, he later led and developed the Gadna Youth Orchestra. In addition to appearances in Israel he guest-conducted in the USA, Europe, South Africa, the Philippines and Iceland. Some years ago he was invited by the Government of Singapore, through the Foreign Office, to found the National Orchestra there, and was appointed its music adviser. Lately he was invited to return there to further develop it. Shalom Ronly-Riklis conducted the IPO on its South African tour in 1974 and in Hong

Kong in 1978. He also instructs the Junior Philharmonic Orchestra, and heads the conducting department at the Music Academy, Tel Aviv University.

The Swiss best seller 1931–1979.

(The little book nobody reads, which shortens everyone's journey even so.)

We have been selling this little book with growing success for the past 46 years; last year alone we issued more than 3.2 million copies. No mean figure when you stop to think that it consists of a very few pages, and almost nobody reads even those few.

How do we account for this success? For one thing, surely, because you can keep buying it over and over, but it's always different. Once it will be about a trip from Tokyo to Bombay; another about a journey from Rio de Janeiro to Geneva. Again, it may cover a trip from Vienna to Basel. Or to some other one of the 87 Swissair destinations it may deal with. No chance for boredom there.

But that can't be all. There's another decisive point: though the little book describes each journey as concisely as can possibly be, the person to whom the book belongs (and to whom, in fact, it is personally inscribed), experiences the trip more vividly than any work of mere travel and description. He experiences it himself, in other words not vicariously.

other words, not vicariously.

Is there another reason? Yes, there is; in fact we dare to hope it's a big one: the author, name of Swissair.

There is very little said about the author on the wrapper of this Swiss best seller. We'd like to make good the omission.

The author:

Born 1931 in Switzerland. Swift, healthy growth from a small air service to a national airline. Field of endeavor: 87 destinations all over the world.

The author early attracted world-wide attention through powerful connections; critics were impressed by the exceptionally skillful use of ever new and more modern material. (Today, for instance, DC-10 and Boeing 747 B.)

The style is distinguished by its subtle empathy. For instance it is always considered of major importance for people to feel at their ease so long as they are traveling with the author. Typical details are a choice of two menus in the Economy class on long flights; kosher and dietary meals when spoken for in advance; smoking and non-smoking compartments; film projection and a selection of eight different music programs on most long-distance flights; sewing kit, shaving tackle, the Swiss railway timetable and flight timetables on all planes.

In all the author's works the Swiss origin is perceptible, almost tangible. This may be one reason for growing popularity. More and more of the author's friends are more and more inclined to touch down in Switzerland on their travels. More and more people appreciate the precision and dependability (traditional attributes of the country) that have so plainly left their mark on the author.

We wish you renewed relaxation and entertainment the next time you buy a best seller from Swissair.

THE MUSIC:

This collation of works is a sort of "Essence of Stravinsky". There is in it something of almost every style in which Stravinsky, the flag-bearer of musical innovation in the 20th century, wrote. There are asymmetric rhythms, primeval sounds, daring melodic combinations, a sense of theatricality, a feeling for parody, great tenderness with wanton outbursts, neo-classicism — and more.

Even had these works not been chosen for choreographic staging, one would instantly be aware of the rhythm beating throughout them, and this endows them with that special thing that is unmistakably Stravinsky.

The Concerto in D for String Orchestra was composed in 1946 in the style and structure of an Italian concerto (fast — slow — fast). It is light in character and clear in its musical and structural message. The energetic Vivace is contrasted by the emotional Arioso in which violins and cellos carry on a dialogue that sounds like a parody on the term "melody". The concluding Rondo is a sort of toccata for strings.

The Symphonies of Wind Instruments are not, of course, symphonies in the structural sense. It is a brief work in one movement, and it is dedicated to the memory of Claude Debussy. It might have been considered to be sketches for

"The Rite of Spring", except that the "Symphonies" was written in 1920, nine years after "The Rite of Spring"... It is mainly the tone colours that are reminiscent of "The Rite of Spring". The work is also characterized by two playing-techniques: one is built of dense chords (sound-columns) resembling choral styles, this — mainly in slow and serious rhythms, and the other — rapid and noisy interchanges between the instruments. This work, like the preceding one, is entirely clear, bare and without any coyness or ornate ornamentation.

The two Suites for Small Orchestra (No. 1 of 1917-25 and No. 2 of 1921) are arrangements of Three Easy Pieces (1915) and Five Easy Pieces (1917), that were originally written for two pianos as practice exercises. The Polka, the earliest of these 8 pieces to be written, was com-posed for ballet impresario Diaghilev, using the most elementary technique, so that he could play it with his little hands. The March was written for Italian composer Alfredo Casella, and the Waltz is dedicated to the eccentric French composer Eric Satie. These three pieces are caricatures. The other five pieces were written for the composer's little son and daughter for their mutual delectation during their piano lessons. Despite their technical simplicity, these eight little pieces afford great pleasure even to the most sophisticated piano-artists, and they cannot fail but inspire the listener with ZMIRA LUTZKY

NEXT CONCERT: CONCERT No. 10

KYRIL KONDRASHIN, conductor ALICIA DE LARROCHA, pianist

BRAHMS: Tragic Overture

MOZART: Concerto no. 25 for piano and orchestra, K. 503

PROKOFIEV: Symphony no. 5

Jerusalem, Binyenei Ha-Oomah, 8.30 p.m.

Sunday, 10 June, 1979

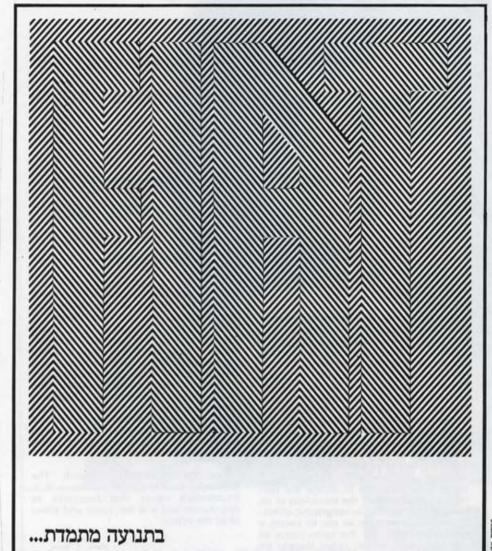
Tel Aviv, The Fredric R. Mann Auditorium, 8.30 p.m.

Series 1: Monday, 11 June, 1979 Series 2: Tuesday, 12 June, 1979

Series 3: Wednesday, 13 June, 1979

Series 4: Thursday, 14 June, 1979 Series 5: Saturday, 16 June, 1979

Up-to-date information and possible changes are published every Sunday in the daily press in the weekly IPO Calendar-of-Events. Please consult your newspaper. Information about the current week may also be obtained daily after 3.00 p.m. by dialling (03)295094 for a recorded message.

פרסום ארפה בעים

"The Stravinsky Dance Circus"

(World Premiere)

Choreography by Paul Sanasardo, with members of the Batsheva Dance Company

to music by

IGOR STRAVINSKY (1882-1971)

Concerto in D for string orchestra (1946)

Vivace

Arioso: Andantino Rondo: Allegretto

Symphonies of wind instruments (1920)

Suite no. 1 for small orchestra (1917-25)

Andante Napolitana Espanola Balalaika

Suite no. 2 for small orchestra (1921)

March Waltz Polka Galop

THE DANCE:

When one thinks of a circus one usually envisions a variety of different acts, including clowns, trained animals and acrobats. It should therefore be stated at once that "The Stravinsky Dance Circus" is not intended to imitate the traditional circus experience. It is, rather, a variety of choreographic arrangements, performed by dancers in front of the orchestra with whom they share the stage. We hope that thus a poetic magic of its own may be achieved.

Since the orchestra and its conductor are on stage together with the dancers, I request the audience to accept the particular movements of the musicians as an integral part of the choreographic effect. It seemed preferable to me to create a work specifically for the open space of the Mann Auditorium, rather than to try to turn this space into a conventional proscenium stage.

The four works by Stravinsky that were chosen are divided in the dance into three sections. The first, "Territories", is based on the Concerto in D for String Orchestra, and the second, "Environments" — on the Symphonies of Wind Instruments. These two sections were choreographed in the traditional way, by one person with a single viewpoint. The third section, "Kaleidoscope", however, based on the two Suites for Small Orchestra, is a collaboration of several members of the Batsheva Company, who created parts of it, which are, at times, performed simultaneously.

I chose the title of the dance-work, "The Stravinsky Dance Circus", because it is Stravinsky's music that functions as ring-master and it is the cause and effect of all the action.

PAUL SANASARDO

(Continued next page)

FELIX MENDELSSOHN (1809-1847)

Symphony no. 3 in a minor ("Scottish"), op. 56

Andante con moto — Allegro poco agitato — Assai animato Vivace non troppo Adagio Allegro vivacissimo

Descriptive subtitles or titles, such as the "Scottish symphony", "Italian symphony" and the "Fingal's Cave overture", were all given by the composer. This might reasonably lead to the conclusion that these are programmatic works. But one seeks in vain any trace of Neapolitan songs in the "Italian symphony" or of Scottish bagpipes in the "Scottish symphony". Mendelssohn does not describe the extra-musical world in his sounds. (This he did with considerable talent in his watercolours.) He was unquestionably deeply influenced by the atmosphere of the places he visited, and the moods and character of certain regions served as primary stimulation for his creative process. But any attempt to go beyond this, and to "explain" the music as a geographical atlas is an injustice to the music and to the listener.

According to his own testimony, Mendelssohn received the first impulse for the "Scottish symphony" during his visit to Holyrood Castle in Edinburgh, the palace of Mary Stuart, and to its cathedral. After visiting the abandoned church, where that tragic figure was crowned, Mendelssohn wrote his parents: "I believe that in this ancient church I found the beginning of my Scottish symphony". He was to "find" the end of it only 13 years later. No bet ter proof is needed of the fact that what remains of primary impressions after the lapse of time is the general mood and memories. The main benefit from this accrues to the listener, who, instead of a youthful work of 20-years-old Mendelssohn, can listen to a mature symphony of a highly proficient composer. Mendelssohn's polished and somewhat reserved personality is evident throughout. Each detail is carefully worked out. There is no chance happening, no lack of control, no indulgence in emotional outbursts. It should be remembered that Mendelssohn belonged to the first generation of romantic composers, but his natural inclination to the classic style makes him the most conservative of romanticists. He is "buttoned up" even in his climaxes. Everything is in measured and controlled taste.

The attractive opening of the symphony presents a hymn-like melody with rich chordic accompaniment. Mendelssohn's brilliant talent for orchestration is displayed in the storm-passage later in the movement. A typical effect is achieved when the theme is played by the cellos in song-like sounds. There is sentimentality here, but Mendelssohn never permits it to sink into banality: he is well aware of the distinction.

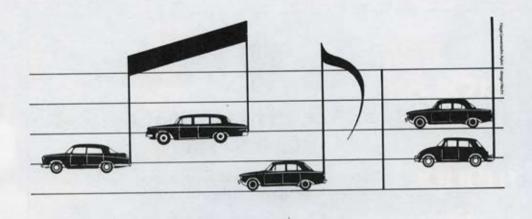
The second movement is the only one in which one may sense a national element of some Scottish local colour. The popular light character — especially in the brief repeated figures in the accompaniment to the themes — create the mood of a typical Mendelssohnian scherzo.

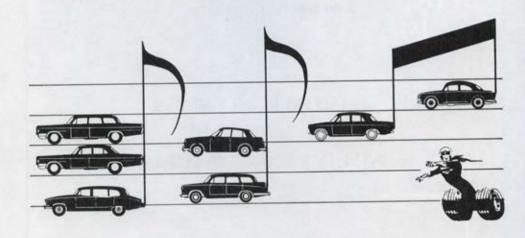
The slow movement again presents the warm tones of the cellos. Here and in the final movement there is absolutely no local Scottish colour: this is German music at its best.

The finale is one of Mendelssohn's finest orchestral movements. The symphonic themes are intensively developed in the best classical tradition.

Mendelssohn requested that the symphony be played without breaks between its movements. Thus he wished to emphasize the function of the four parts as the elements of a single expansive musical organism, while still stressing the contrasts between the elements.

Dr. SHAI BURSTYN

the engine oil symphony

Did you ever hear a motor-car sing? Perfect tuning is the cause. And there's no better engine oil to encourage smooth running than SIG multigrade 20W/50. It's the specific Stay-In-Grade oil in Israel that retains its viscosity all the way through each servicing.

THE ISRAEL PHILHARMONIC ORCHESTRA

FOUNDED BY BRONISLAW HUBERMAN MUSIC DIRECTOR: ZUBIN MEHTA

> 43rd Season ★ 1978-79 Subscription Concert No. 9

SHALOM RONLY-RIKLIS

conductor

BATSHEVA DANCE COMPANY

Tel Aviv, the Fredric R. Mann Auditorium Series 1: Thursday, 10 May, 1979 Series 2: Saturday, 12 May, 1979 Series 3: Sunday, 13 May, 1979 Series 4: Monday, 14 May, 1979 Series 5: Tuesday, 15 May, 1979 Series 6: Wednesday, 16 May, 1979

8.30 p.m.

PUBLIC MANAGEMENT BOARD: Mr. U. Alpert, Mr. I. Artzi, Mr. E. Bregman*, Dr. Z. Dinstein, Mr. A. Dulzin, Mr. Y. Ettinger, Mr. B.M. Gitter, Mrs. A. Harris, Mr. P.J. Jacobi, Judge A.F. Landau, Mr. Z. Litwak*, Judge H.S. Lowenberg, Mr. Y. Mishori*, Mr. Y. Oren, Miss L. Porath, Judge L.A. Rabinowitz

(*IPO Management member)

GENERAL SECRETARY: Abe Cohen

FINANCIAL ADMINISTRATION: E. Linde

The IPO is supported and represented in the USA by the America-Israel Cultural Foundation, in Canada by the Canada-Israel Cultural Foundation, in Great Britain by the British Society of Friends of the Orchestra, and by Friends of the IPO in Australia, Germany and Mexico.

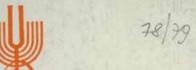
סברה ליקר-

בקבוק מלא אווירה.

טעמם וניחוחם של תפוזי ישראל. עם קורטוב של שוקולד מובחר.

Sabra Liqueur the spirit of Israel.

THE LIQUEUR OF ISRAEL

THE ISRAEL PHILHARMONIC ORCHESTRA

FOUNDED BY BRONISLAW HUBERMAN MUSIC DIRECTOR: ZUBIN MEHTA

43rd SEASON 1978-79

> Tel Aviv May 1979 Subscription Concert

9